

BALKON

O balkon ne serin bakışları saklar.
Sabahı nasıl yumuşak, nasıl mahmur.
Tenini dostça okşayan rüzgâr tek düşmanım,
Aramıza kıvrılan zemheriye tutulmuş dünya
Kuşluk vakti kokularını, saçlarını bana yasaklar.

Balkonda muntazam yazlar
Masanda yalnızlık, hasret var.
Masanda bir çift yalnız el,
Masanda bir çift baygın, kapkara mağara
Nereye konacağını bilmezken
Benim bütün mevsimlerimi kavrar.

Balkon bahçe içinde suskun bir vaha
Masan yeryüzü kadar cömert, daracık.
Balkon yaz kadar hayat, kış kadar ketum.
Masanda renk renk donattığın ormanla
Balkonun hükmü hep sürecek
Sığmayacak bir fotoğrafa.

Hikmet İlhan